

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бикова Олександра Дмитровича щодо офіційного тлумачення положення частини четвертої статті 120 Земельного кодексу України

м. К и ї в
6 червня 2007 року
№ 27-у/2007

Справа № 2-19/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича — головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Дідківського Анатолія Олександровича – суддя-доповідач,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бикова Олександра Дмитровича щодо офіційного тлумачення положення частини четвертої статті 120 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768–III (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27).

Заслухавши суддю-доповідача Дідківського А.О. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Биков О.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо офіційного тлумачення положення частини четвертої статті 120 Земельного кодексу України (далі – Кодекс), яким визначено, що "при переході права власності на будівлю та споруду до кількох осіб право на земельну ділянку визначається пропорційно часткам осіб у вартості будівлі та споруди, якщо інше не передбачено у договорі відчуження будівлі і споруди".

Необхідність в офіційному тлумаченні заявник обґрунтовує тим, що положення частини четвертої статті 120 Кодексу порушує його право власності на землю та суперечить частині першій вказаної статті Кодексу і статті 13 Закону України "Про власність".

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 20 березня 2007 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України", невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів свідчить про таке.

Громадянка Бикова К.Є., з якою Биков О.Д. перебував у зареєстрованому шлюбі з 22 травня 1964 року по 13 червня 1989 року, звернулася з позовною заявою до Ставищенського районного суду Київської області про визнання незаконним рішення виконавчого комітету Ставищенської селищної ради від 15 серпня 2001 року № 201 в частині безкоштовної передачі громадянину Бикову О.Д. у приватну власність земельної ділянки для обслуговування житлового будинку, яку в 1961 році йому було виділено під забудову, та про визнання за нею права власності на 1/2 частину земельної ділянки і встановлення порядку розпорядження й користування цією ділянкою.

Ставищенський районний суд Київської області позов Бикової К.Є. задовольнив частково, визнав неправомірним рішення селищної ради № 201, а за Биковою К.Є. та Биковим О.Д. – право

власності по 1/2 частині земельної ділянки та встановив порядок розпорядження й користування нею.

Не погоджуючись з вказаним рішенням, Биков О.Д. звернувся до апеляційного суду Київської області зі скаргою. Ухвалою колегії суддів судової палати в цивільних справах цього суду від 23 березня 2004 року апеляційну скаргу Бикова О.Д. відхилено, а рішення Ставищенського районного суду Київської області від 19 грудня 2003 року залишено без змін, оскільки, як зазначено в ухвалі, “суд обгрунтовано дійшов висновку, що право на земельну ділянку між співвласниками визначається пропорційно часткам у вартості будівлі та споруд”.

Колегія суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України ухвалою від 26 квітня 2005 року у задоволенні касаційної скарги Бикова О.Д. також відмовила.

4. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав та свобод.

У конституційному зверненні та долучених до нього матеріалах не наведено фактів неоднозначного застосування положення частини четвертої статті 120 Кодексу судами України, іншими органами державної влади.

Фактично у конституційному зверненні йдеться не про необхідність офіційного тлумачення вказаного положення Кодексу, а про незгоду автора клопотання з рішеннями судів загальної юрисдикції стосовно розгляду справи за його участю, що не є підставою для конституційного звернення.

До повноважень Конституційного Суду України не належать питання, віднесені до компетенції судів загальної юрисдикції (стаття 14 Закону України “Про Конституційний Суд України”), в тому числі перевірка законності та обгрунтованості прийнятих цими судами рішень і правильності застосування ними норм чинного законодавства.

Таким чином, підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бикова Олександра Дмитровича на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”, неповідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ